

Arrest

nr. 310 273 van 18 juli 2024
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. COOLEMAN
Langestraat 131
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat S. COOLEMAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtu origine te zijn. U hangt het soennitische geloof aan. U bent afkomstig van het dorp Shahrak behorend tot het district Azra, gelegen in de provincie Logar. U ging twee à drie jaar naar school, maar bent analfabeet. U werkte één à anderhalf jaar als mecanicien in Jalalabad. Uw vader werkte als soldaat voor de Afghaanse lokale politie (ALP) in Mesainak, maar werd vijf jaar geleden doodgeschoten door de taliban. Uw broer, H. (...), werkte als chauffeur en vervoerde goederen voor de Amerikaanse autoriteiten. Hij kwam evenwel om het leven na een aanval op zijn vrachtwagen in Tangi. Samen met uw moeder, uw twee andere broers en uw zus woonde u in Shahrak. Na de dood van uw broer werd u beloofd aan L. (...), de weduwe van uw broer H. (...). Nadat het lichaam van uw overleden broer H. (...) naar het dorp werd gebracht, wilde niemand van de mullah's zijn begrafenis organiseren. De dorpelingen kwamen namelijk te weten dat hij voor de Amerikanen

werkte en beschouwden hem daarom als ongelovige. Uiteindelijk leidde een qari uit uw dorp toch zijn begrafenis, tijdens dewelke u en uw broer Q. K. (...) tegen de aanwezigen zeiden dat de taliban onschuldige mensen doden in naam van de islam en op die manier de islam misbruiken. Jullie zeiden deze zaken vanwege de pijn die de dood van jullie vader en broer veroorzaakt had.

Anderhalve à twee maanden later kwamen de taliban op de hoogte van uw uitspraken over hen. Hierop kwamen ze 's nachts naar uw huis, waarop uw moeder en schoonzus naar de voordeur gingen. De taliban vroegen waar u en uw broer Q. K. (...) waren, waarop uw moeder en schoonzus antwoordden dat jullie niet thuis waren. Hierna gingen de taliban terug weg. Nadien werd een brief afgegeven aan de imam van de moskee, waarin stond dat u en uw broer zich aan de taliban moesten presenteren in Dumandi. Een aantal weken later kwamen de taliban 's nachts opnieuw naar uw huis en vroegen aan uw moeder, schoonzus en zus waarom jullie hen beschuldigden van het misbruiken van de islam. Hierop antwoordden uw gezinsleden aan de taliban dat ze niet wisten waar jullie waren of naartoe gingen. Daarna gingen de taliban terug weg. In de periode nadien stopte u met uw werk als mecaniciens en stopte Q. K. (...) met zijn werk als chauffeur. Jullie bleven nadien binnenshuis tot uiteindelijk beslist werd dat u het land moest verlaten. Uw broer, Q. K. (...), vertrok op zijn beurt met zijn gezin naar Peshawar, waar zijn schoonvader woont.

U vertrok in november 2020 uit Afghanistan. U reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije en Oostenrijk (waar u op 4 september 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende). U reisde daarna verder via Zwitserland en Frankrijk. U kwam tot slot in België aan op 19 september 2021. De volgende dag diende u hier een verzoek om internationale bescherming in. De Dienst Vreemdelingenzaken vroeg in het kader van de Dublinakkoorden overname van uw dossier aan Oostenrijk, dat evenwel weigerde.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te zullen worden gedood door de taliban vanwege het werk van uw vader en broer H. (...) voor de overheid, evenals het feit dat u slecht heeft gesproken over de taliban tijdens de begrafenis van uw broer. Ongeveer drie maanden voor het persoonlijk onderhoud werd uw andere broer, Z. K. (...), doodgeschoten door de taliban nadat hij buiten boodschappen ging doen.

Ter staving van uw aanvraag legde u volgende documenten voor: uw originele taskara, de originele politiebadge van uw vader en zijn originele bankkaart, kopie van de taskara's van uw vader en broers, foto's van uw overleden broer Z. K. (...) en een foto van uzelf met uw drie broers.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u zich een beetje ziek voelde en alles vergeet (CGVS, p. 6). Gevraagd hoe u zich precies voelde, antwoordde u dat "niets past in uw hersenen" en ze u enkel slaappillen gaven toen u dit vertelde in het centrum (CGVS, p. 6). U verklaarde verder geen medicatie te hebben genomen op de dag van het interview, enkel slaappillen de nacht voordien (CGVS, p. 6). U gaf tevens aan dat u zich wel in staat voelde om het interview te doen (CGVS, p. 6). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u verder meegedeeld dat u op elk ogenblik pauze kon vragen indien u zich slecht zou voelen (CGVS, p. 2, 6). Het persoonlijk onderhoud op het CGVS is uiteindelijk vlot verlopen en u maakte geen melding van moeilijkheden, ook na het onderhoud werden geen opmerkingen gemaakt daaromtrent.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier merkt het CGVS op dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U haalde aan dat uw vader destijds werkte als soldaat voor de Afghaanse lokale politie (ALP) in Mesainak en uw broer, H. (...), werkte als transporteur van goederen voor de Amerikaanse autoriteiten.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalde aan dat uw vader vijf jaar geleden werd doodgeschoten door de taliban tijdens zijn werk in Mesainak (CGVS, p. 7). Uw broer kwam twee jaar geleden ook om het leven nadat de vrachtwagen die hij bestuurde werd aangevallen in Tangi (CGVS, p. 11, 14). Rekening houdend met uw verklaringen en de beschikbare informatie kan gesteld worden dat de problemen van uw vader en broer plausibel zijn.

Wat uw situatie betreft, kan vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn

naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Wat betreft uw eigen problemen of de problemen (of situatie) van uw familieleden overtuigen uw verklaringen echter niet (zie infra). Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Ter zake verklaarde u dat u en uw broer Q. K. (...) tijdens de begrafenis van H. (...) tegen de aanwezige dorpelingen zeiden dat de taliban onschuldige mensen doden in naam van de islam (CGVS, p. 15, 17). U stelde dat jullie deze dingen zeiden vanwege de pijn die de dood van uw vader en broer veroorzaakt had (CGVS, p. 18). Gevraagd of het geen risico was om dergelijke zaken te zeggen over de taliban, bevestigde u dat dit gevaarlijk was, maar jullie de liefde van jullie vader en broer waren verloren en uit emotie en pijn zo'n zaken zeiden (CGVS, p. 18). Ondanks uw pijn kan echter niet worden ingezien dat u en uw broer zich openlijk tegen de taliban zouden uitspreken, gelet op de reputatie van deze groepering in uw regio. Zo verklaarde u dat iedereen bang was van de taliban en vreesde dat als ze iets zouden zeggen, de taliban zouden komen en hen vanuit hun huizen zouden meenemen (CGVS, p. 14). Bovendien hielden jullie de taliban reeds verantwoordelijk voor de dood van uw vader en broer (CGVS, p. 18), zodat geenszins kan worden ingezien dat jullie dergelijke risico's zouden nemen. Dit klemmt temeer gezien u verklaarde dat als u zich in Afghanistan uitspreekt tegen iemand, of welke overheid dan ook, er altijd iemand zou zijn die het nieuws naar de taliban brengt (CGVS, p. 18). Voorts verklaarde u dat er na de begrafenis van uw broer anderhalve à twee maanden voorbij gingen alvorens de taliban geïnformeerd werden over uw uitspraken en uw huis bezochten (CGVS, p. 18). Tijdens die periode, zo stelde u, gebeurde er niets omdat jullie als moslims een periode van rust nemen na iemands dood (CGVS, p. 18). Gevraagd wat de taliban precies wilden van u, antwoordde u dat ze u wilden meenemen omdat u verteld had dat zij onschuldige mensen vermoorden in naam van de islam (CGVS, p. 19). Indien de taliban u daadwerkelijk wilden meenemen vanwege uw uitspraken over hen, is het evenwel bevreemdend dat ze hier wekenlang mee zouden hebben gewacht na de begrafenis, gelet op uw beweringen omtrent hun kwalijke reputatie en het feit dat ze overal mensen hebben die hen informeren over uitspraken tegen hen (CGVS, p. 18). Deze periode van uitstel zou u bovendien de tijd en ruimte hebben gegeven om uw huis te ontvluchten en zichzelf elders in veiligheid te brengen, hetgeen onmogelijk de bedoeling kan zijn geweest van de taliban. Het is weinig waarschijnlijk dat een strategisch actor als de taliban dermate aarzelend zouden optreden indien ze u daadwerkelijk viseerden.

Ook uw verdere beweringen omtrent de beweemde bezoeken van de taliban aan uw huis konden niet overtuigen. Zo verklaarde u dat de taliban op een nacht naar uw huis kwamen en via de deur vroegen waar u en uw broer waren (CGVS, p. 15). Gevraagd of de taliban probeerden binnen te komen in uw huis, antwoordde u van niet omdat uw moeder hen had gezegd dat jullie niet thuis waren en ze niet binnenkomen als er een vrouw aanwezig is (CGVS, p. 18, 19). U verklaarde dat de taliban nadien een brief bezorgden aan de mullah, die deze liet zien aan uw broer Z. K. (...), waarin de taliban eisten dat u en uw broer Q. K. (...) zich aan hen moesten presenteren (CGVS, p. 15, 19). Enige tijd later, zo stelde u, kwamen de taliban vervolgens een tweede keer langs bij u thuis (CGVS, p. 15). Gevraagd waar u telkens was tijdens deze bezoeken, antwoordde u dat u thuis was en nadien altijd binnen bleef (CGVS, p. 18, 19). Ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u daarentegen dat de taliban verschillende keren uw huis hadden bezocht, maar u telkens niet thuis was (zie Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). De vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over dergelijk essentieel element uit uw asielrelaas, ondermijnt in ernstige mate uw geloofwaardigheid. U stelde aangaande het tweede bezoek van de taliban dat uw moeder, schoonzus en zus tegen de taliban zeiden dat jullie niet langer thuis waren, waarna de taliban terug weggingen omdat ze niets doen tegenover vrouwen (CGVS, p. 15, 20). Indien de taliban effectief het plan hadden opgevat om u en uw broer mee te nemen, is het evenwel erg onwaarschijnlijk dat ze hiertoe niet méér acties zouden hebben ondernomen toen ze uw huis bezochten. Dit klemmt temeer gezien u verklaarde dat u telkens thuis was (CGVS, p. 18), zodat er wel degelijk een opportuniteit was hiertoe. Het is weinig plausibel dat een actor als de taliban dermate weinig doortastend zouden optreden indien ze u daadwerkelijk viseerden. Bovendien is het erg frappant dat u tussen beide bezoeken van de taliban geen extra voorzorgsmaatregelen trof, maar gewoon besliste om binnenshuis te blijven (CGVS, p. 19). Gelet op de eis van de taliban in de brief om uzelf aan hen te komen presenteren en uw bewering dat de taliban al eens bij u thuis waren langs geweest om u te zoeken (CGVS, p. 15), kan er immers worden verwacht dat uw familie alles in het werk zou stellen om u tegen de taliban te beschermen, hetgeen echter niet blijkt uit uw verklaringen. Voorgaande beweringen doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Dat u vervolgens gedurende tien nachten thuis zou zijn gebleven na het tweede bezoek van de taliban, bevestigt verder de onaannemelijkheid van uw asielrelaas (CGVS, p. 20). Gevraagd of er in die periode nog iets anders gebeurde, reageerde u als volgt: "Na hun bezoek hoopten ze alleen dat ze ons zouden pakken ergens, ons zouden meenemen of doodschieten, maar toen we daar waren tijdens die nachten niets gebeurde, we bleven thuis, we gingen niet naar buiten of iets (...)" (CGVS, p. 20). Dienaangaande merkt het CGVS nogmaals op dat het erg bevreemdend is dat u na de beweemde bedreigingen vanwege de taliban en hun bezoeken aan uw huis simpelweg zou zijn thuis gebleven, met alle risico's van dien (CGVS, p. 20). Dit klemmt temeer gezien u zelf verklaarde dat de taliban hoopten u ergens te kunnen pakken of doodschieten (CGVS, p. 20), zodat uw keuze om thuis te blijven des te meer mag verbazen. Dat er tijdens die periode

volgens u verder niets gebeurde (CGVS, p. 20), ondermijnt enkel verder de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees ten aanzien van de taliban.

Voorts zijn uw beweringen omtrent de ontvoering van uw broer Z. K. (...) dermate vaag en onwaarschijnlijk dat er geen geloof aan kan worden gehecht. U stelde dat de taliban na de val van de overheid meteen naar uw huis kwamen, uw broer meenamen en hem opsloten omdat u en Q. K. (...) daar niet meer waren (CGVS, p. 15, 20). Op de vraag waar de taliban hem gevangen hielden, antwoordde u vaagweg dat u daar niet was, maar ze alle gevangenen en districten controleerden (CGVS, p. 20). U verklaarde verder dat uw moeder de dorpsouderen om hulp vroeg, waarna zij tegenover de taliban gingen pleiten dat uw gezin enkel nog uit vrouwen bestaat en geen gezinshoofd meer heeft (CGVS, p. 15, 20). Gevraagd of dit voldoende was voor de taliban om uw broer vrij te laten, antwoordde u bevestigend (CGVS, p. 21). Indien de taliban effectief de moeite hadden gedaan om uw broer te ontvoeren met als doel u en Q. K. (...) onder druk te zetten (CGVS, p. 15, is het echter twijfelachtig dat ze hem eenvoudigweg weer zouden hebben laten gaan vanwege zijn rol als gezinshoofd (CGVS, p. 15, 20). Bovendien verklaarde u dat de dorpsouderen bang waren van de taliban, niet in hun voor- of nadeel konden spreken en meenden dat de taliban niet betrouwbaar waren (CGVS, p. 19), zodat het weinig geloofwaardig is dat uitgerekend zij de taliban overtuigd zouden hebben van uw broers vrijlating. Dat uw broer na zijn vrijlating weer naar huis zou zijn teruggekeerd is eveneens erg opvallend (CGVS, p. 21), gezien uit uw verklaringen bleek dat de taliban u wisten wonen. Verwacht kan worden uw familie er alles aan zou doen om uw broer, als enig overblijvend mannelijk gezinslid, tegen verdere problemen met de taliban te beschermen, hetgeen in casu echter niet blijkt uit uw verklaringen.

Tot slot verklaarde u dat uw broer Z. K. (...) een aantal maanden na zijn vrijlating werd doodgeschoten toen hij buiten boodschappen ging doen (CGVS, p. 15). Gevraagd door wie hij werd doodgeschoten, antwoordde u dat u met niemand een persoonlijke vijandschap had, behalve met de taliban, zodat u besloot dat zij dit deden (CGVS, p. 21). Gevraagd of er getuigen waren van de aanval op uw broer, reageerde u dat u hiervan niet op de hoogte bent en uw moeder zelfs niet heeft gevraagd of iemand dit zag gebeuren (CGVS, p. 21). Bijkomend gevraagd hoe u weet dat de taliban verantwoordelijk zijn voor die aanval, stelde u dat jullie met niemand anders problemen hadden, zelfs niet met uw neven of iemand anders, zodat u zich afvraagt wie dit anders zou doen (CGVS, p. 21). Dat uw broer door de taliban werd gedood betreft bijgevolg een blote bewering, nu deze niet ondersteund wordt door concrete bewijselementen. Verwacht kan worden dat u concretere informatie zou kunnen verschaffen over de context van uw broers dood indien de taliban hiervoor verantwoordelijk zouden zijn. U stelde voorts dat uw moeder sinds lange tijd aan diabetes en een hoge bloeddruk lijdt en de zoon van uw maternale oom thans zorgt voor haar en uw zus (CGVS, p. 7). Verder verklaarde u dat de taliban sinds de dood van uw broer geen contact meer opnamen met uw familie en zij geen andere problemen meer hadden met de taliban omdat er volgens u enkel vrouwen overblijven (CGVS, p. 21). Uit voorgaande kan bijgevolg niet blijken dat de taliban actueel naar u op zoek zouden zijn in uw herkomstregio, hetgeen verder in lijn ligt met de eerdere argumenten die wijzen op een gebrekkige geloofwaardigheid inzake de aan u gerichte bedreigingen.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststelling niet ombuigen. Uw taskara toont hoogstens uw nationaliteit en identiteit aan en deze wordt hier niet betwist door het CGVS. Hetzelfde geldt voor de taskara's waarvan u stelt dat die van uw vader en broers zijn. Deze taskara's hebben echter geen betrekking op uw persoonlijk verzoek om internationale bescherming en voegen zodoende niets toe aan uw individuele asielmotieven. Wat betreft de neergelegde politiebade en bankkaart van uw vader dient te worden opgemerkt dat zijn werkzaamheden bij de ALP hierin niet ter discussie staan. Wat de door u neergelegde foto's van uw overleden broer Z. K. (...) betreft, dient te worden opgemerkt dat aan privé-foto's maar weinig bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Uit deze foto kan ook niet worden afgeleid wat de doodsoorzaak van de overledenen zou zijn. Om enige bewijskracht aan een document te ontnemen, dient het bovendien te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Hetzelfde geldt voor de foto waarop u samen met uw drie broers afgebeeld staat.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan – Corruptie en documentenfraude" van 14 januari 2021) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst

terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLEd) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's

allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan

een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, §28).

Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §75 en §92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§249-254; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig

heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dierdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_en_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments_van_4_november_2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afgaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van

zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 9 januari 2024 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin hij verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van bijbrengt:

- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments", 4 november 2022;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", januari 2023;
- EUAA, "Afghanistan Security Situation", augustus 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", januari 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", december 2023;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;
- EASO, "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020;
- EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan", juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban", 14 december 2023.

Bij het inleidend verzoekschrift heeft verzoeker de volgende stukken overgemaakt:

- De Morgen, "Taliban roepen Islamitisch Emiraat van Afghanistan uit", 16 augustus 2021;
- The Journal, "Fears grow Taliban are breaking promises to pardon opponents", 20 augustus 2021;
- UNHCR, "Position on Returns to Afghanistan", 17 augustus 2021;
- UNHCR, "Guidance Note on the international Protection Needs of People Fleeing Afghanistan", februari 2022;
- VRT NWS, "Burgeroorlog in Afghanistan is nu onvermijdelijk", NAVO en VS vragen taliban om offensief te stoppen, 10 augustus 2021;
- VRT NWS, "Slechts één zelfmoordterrorist betrokken bij aanslag in Kaboel volgens de VS, dodental loopt op tot 170", 27 augustus 2021;
- RTBF, "Afghanistan: quel risque terroriste représentent l'Etat islamique et Al Qaida face aux talibans", 26 augustus 2021;
- RVV n° 270 813 van 31 maart 2022;
- G. Verluyten en H. El Hajji, Rudi Vranckx: "1 miljoen Afghaanse kinderen dreigen te overlijden door gebrek aan medische zorg en eten", VRT NWS, 29 november 2021;
- UNHCR, "UN High Commissioner for Refugees appeals for global engagement to address Afghanistan's needs", 17 maart 2022;
- S. Van Poucke, "VN trekt aan alarmbel over Afghanistan", VRT NEWS, 31 maart 2022;

- I. Loy, "Afghanistan's crises by the numbers", The New Humanitarian, 15 februari 2022;
- De Morgen, "Taliban heerst sinds een jaar weer over Afghanistan", 15 augustus 2022;
- Amnesty International, "One year of the Taliban's broken promises, draconian restrictions and violence", geconsulteerd op 25 augustus 2022;
- Atalayar, "Daesh strikes again in Afghanistan: New attack on Shiite mosque leaves at least 12 dead", 22 april 2022;
- Daily Sabah, "8 killed, 18 injured after blast hits Shiite gathering in Kabul", 5 augustus 2022;
- VRT NWS, Rudi Vranckx in Afghanistan, jaar na machtsverovering: "Armoede op hol, kind verkopen om rond te komen".

Op 17 januari 2024 dient verzoeker opnieuw een aanvullende nota in waarbij drie stukken worden gevoegd: het medisch dossier van verzoeker, loonfiches van verzoeker en een filmpje met nieuwsbericht over werk van verzoeker.

3. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de CGVS) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1A van de Conventie van Genève, van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker geeft verklaringen of verduidelijkingen op de door de CGVS opgemerkte ongeloofwaardigheden, vaagheden en zogenaamde tegenstrijdigheden. Hij zet uiteen waarom hij, in tegenstelling tot de beoordeling van de CGVS, wel degelijk als vluchteling moet worden erkend.

4.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Hij meent dat hij minstens recht heeft op subsidiaire bescherming.

Verzoeker verwijst naar informatie van UNHCR waaruit moet blijken dat de taliban, ondanks hun belofte van vrede en stabiliteit, nog steeds een significante dreiging vormen en een burgeroorlog onvermijdelijk is. Verzoeker stelt dat ook IS en Al Qaida nog prominent aanwezig zijn. Er blijven volgens verzoeker burgerslachtoffers vallen en de interne situatie blijft onstabiel. Verzoeker verwijst voorts naar arrest nr. 270 813 van de Raad van 31 maart 2022 en stelt dat er op heden onvoldoende nauwkeurige en actuele informatie beschikbaar is aangaande de algemene situatie in Afghanistan. Tenslotte betoogt verzoeker dat hij door zijn jarenlange verblijf in België en zijn uiterst verregaande integratie bij terugkeer naar Afghanistan zal worden gezien als verwesterd.

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisseren van de bevindingen van de CGVS, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Vooreerst merkt de Raad op dat de uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie an sich niet impliceert dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van

herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

In casu worden de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd door de CGVS omdat verzoeker er niet in is geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Blijkens de bestreden beslissing slaagt verzoeker er niet in om zijn vrees aannemelijk te maken. Verzoeker verklaart dat hij vreest gedood te worden door de taliban vanwege het werk van zijn vader en broer H. voor de overheid, evenals het feit dat hij slecht heeft gesproken over de taliban tijdens de begrafenis van zijn broer.

Verzoeker stelt in de aanvullende nota dat hij, *"gelet op de gebeurtenissen in Afghanistan enerzijds en zijn situatie in België anderzijds, mentale Problemen (heeft). Artsen spreken over een stress - en spanningssyndroom met daarbij een depressieve reactie. In België wordt verzoeker voor deze medische Problemen intensief therapeutisch opgevolgd."*

In de bestreden beslissing wordt aangaande de medische situatie van verzoeker als volgt gemotiveerd: *"U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u zich een beetje ziek voelde en alles vergeet (CGVS, p. 6). Gevraagd hoe u zich precies voelde, antwoordde u dat "niets past in uw hersenen" en ze u enkel slaappillen gaven toen u dit vertelde in het centrum (CGVS, p. 6). U verklaarde verder geen medicatie te hebben genomen op de dag van het interview, enkel slaappillen de nacht voordien (CGVS, p. 6). U gaf tevens aan dat u zich wel in staat voelde om het interview te doen (CGVS, p. 6). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u verder meegedeeld dat u op elk ogenblik pauze kon vragen indien u zich slecht zou voelen (CGVS, p. 2, 6). Het persoonlijk onderhoud op het CGVS is uiteindelijk vlot verlopen en u maakte geen melding van moeilijkheden, ook na het onderhoud werden geen opmerkingen gemaakt daaromtrent. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."*

In het verzoekschrift stelt verzoeker dat het interview *"niettegenstaande de mentale impact dit had op verzoeker, goed verlopen (is), MAAR vanzelfsprekend is het noodzakelijk dat verweerster de verklaringen van verzoeker in z'n context, rekening houdende met de medische toestand van verzoeker, bekijkt, hetgeen in casu niet (of toch minstens onvoldoende) gebeurde."*

Ter terechtzitting neemt verzoeker het woord en doet zijn uitleg. Er wordt geen probleem vastgesteld. De behandeling van verzoekers zaak is vlot verlopen. Verzoeker laat na te concretiseren waar verweerder in gebreke is gebleven rekening te houden met de medische toestand van verzoeker.

Verzoeker verklaarde dat zijn vader destijds werkte als soldaat voor de Afghaanse lokale politie (ALP) in Mesainak en zijn broer, H., werkte als transporteur van goederen voor de Amerikaanse autoriteiten.

In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot verzoekers vrees dienaangaande gesteld: *“Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalde aan dat uw vader vijf jaar geleden werd doodgeschoten door de taliban tijdens zijn werk in Mesainak (CGVS, p. 7). Uw broer kwam twee jaar geleden ook om het leven nadat de vrachtwagen die hij bestuurde werd aangevallen in Tangi (CGVS, p. 11, 14). Rekening houdend met uw verklaringen en de beschikbare informatie kan gesteld worden dat de problemen van uw vader en broer plausibel zijn.*

Wat uw situatie betreft, kan vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Wat betreft uw eigen problemen of de problemen (of situatie) van uw familieleden overtuigen uw verklaringen echter niet (zie infra). Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.” Verzoeker laat voormeld determinerend motief ongemoeid.

Aangaande het motief over de bezoeken van de taliban aan het huis van verzoeker stelt verzoeker dat er geen sprake is van een tegenstrijdige verklaring. Verzoeker stelt met verwijzing naar *“administratief dossier van verweester, verhoor van verzoeker, p. 18”* dat hij altijd gezegd heeft thuis te zijn geweest op het moment van de bezoeken van de taliban.

In de bestreden beslissing wordt gesteld: *“Ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u daarentegen dat de taliban verschillende keren uw huis hadden bezocht, maar u telkens niet thuis was (zie Vragenlijst CGVS, vraag 3.5).”* uit voormelde vragenlijst blijkt dat verzoeker verklaarde: *“Verschillende keren waren ze naar ons huis gekomen, maar ik was telkens niet thuis.”* Verzoeker betoogt dat het voor hem onduidelijk is waarom dit zo in de vragenlijst van de DVZ werd genoteerd. De Raad wijst erop dat uit de vragenlijst blijkt dat het verslag werd voorgelezen in het Pashtou en dat verzoeker het heeft ondertekend. De Raad stelt vast dat het motief over de bezoeken van de taliban aan het huis van verzoeker steun vindt in het dossier.

Verweerder stelt dat het weinig plausibel is dat een actor als de taliban dermate weinig doortastend zou optreden indien ze verzoeker daadwerkelijk viseerden: *“Bovendien is het erg frappant dat u tussen beide bezoeken van de taliban geen extra voorzorgsmaatregelen trof, maar gewoon besliste om binnenshuis te blijven (CGVS, p. 19). Gelet op de eis van de taliban in de brief om uzelf aan hen te komen presenteren en uw bewering dat de taliban al eens bij u thuis waren langs geweest om u te zoeken (CGVS, p. 15), kan er immers worden verwacht dat uw familie alles in het werk zou stellen om u tegen de taliban te beschermen, hetgeen echter niet blijkt uit uw verklaringen. Voorgaande beweringen doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.”*

Verweerder merkt voorts op dat het erg bevreemdend is dat verzoeker na de beweerde bedreigingen vanwege de taliban en hun bezoeken aan het huis simpelweg zou zijn thuis gebleven, met alle risico's van dien: *“Dit klemt temeer gezien u zelf verklaarde dat de taliban hoopten u ergens te kunnen pakken of doodschieten (CGVS, p. 20), zodat uw keuze om thuis te blijven des te meer mag verbazen. Dat er tijdens die periode volgens u verder niets gebeurde (CGVS, p. 20), ondermijnt enkel verder de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees ten aanzien van de taliban.”*

Verzoeker komt dienaangaande niet verder dan het louter tegenspreken van de vaststellingen en gevolgtrekkingen van verweerder. De verklaring dat door verzoeker en zijn broer eerst geld gezocht moest worden om de reizen naar het buitenland te kunnen betalen zodat er voor verzoeker geen andere optie was dan in afwachting van z'n vertrek thuis te blijven, volstaat niet aangezien verzoeker zelf verklaarde dat de taliban hem en zijn broer zouden doodschieten.

Verweerder stelt dat verzoekers beweringen omtrent de ontvoering van zijn broer Z. K. dermate vaag en onwaarschijnlijk zijn dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Verzoeker brengt tegen voormeld motief in dat hij geen andere verklaring heeft en er enkel maar kan van uitgaan dat de dorpsouderen de taliban hebben overtuigd om z'n broer omwille van z'n 'functie' als gezinshoofd te laten gaan. Met dit betoog ontkracht verzoeker het motief over de ontvoering van zijn broer niet: *"U stelde dat de taliban na de val van de overheid meteen naar uw huis kwamen, uw broer meenamen en hem opsloten omdat u en Q. K. (...) daar niet meer waren (CGVS, p. 15, 20). Op de vraag waar de taliban hem gevangen hielden, antwoordde u vaagweg dat u daar niet was, maar ze alle gevangenen en districten controleerden (CGVS, p. 20). U verklaarde verder dat uw moeder de dorpsouderen om hulp vroeg, waarna zij tegenover de taliban gingen pleiten dat uw gezin enkel nog uit vrouwen bestaat en geen gezinshoofd meer heeft (CGVS, p. 15, 20). Gevraagd of dit voldoende was voor de taliban om uw broer vrij te laten, antwoordde u bevestigend (CGVS, p. 21). Indien de taliban effectief de moeite hadden gedaan om uw broer te ontvoeren met als doel u en Q. K. (...) onder druk te zetten (CGVS, p. 15, is het echter twijfelachtig dat ze hem eenvoudigweg weer zouden hebben laten gaan vanwege zijn rol als gezinshoofd (CGVS, p. 15, 20). Bovendien verklaarde u dat de dorpsouderen bang waren van de taliban, niet in hun voor- of nadeel konden spreken en meenden dat de taliban niet betrouwbaar waren (CGVS, p. 19), zodat het weinig geloofwaardig is dat uitgerekend zij de taliban overtuigd zouden hebben van uw broers vrijlating. Dat uw broer na zijn vrijlating weer naar huis zou zijn teruggekeerd is eveneens erg opvallend (CGVS, p. 21), gezien uit uw verklaringen bleek dat de taliban u wisten wonen. Verwacht kan worden uw familie er alles aan zou doen om uw broer, als enig overblijvend mannelijk gezinslid, tegen verdere problemen met de taliban te beschermen, hetgeen in casu echter niet blijkt uit uw verklaringen."*

Verweerder stelt dat verzoekers verklaring dat zijn broer door de taliban werd gedood een blote bewering betreft, die niet ondersteund wordt door concrete bewijselementen. Verzoeker brengt hiertegen in niemand anders dat de taliban verantwoordelijk zou kunnen zijn voor zijn dood. Met dit betoog ontkracht verzoeker het motief over de dood van zijn broer niet: *"Tot slot verklaarde u dat uw broer Z. K. (...) een aantal maanden na zijn vrijlating werd doodgeschoten toen hij buiten boodschappen ging doen (CGVS, p. 15). Gevraagd door wie hij werd doodgeschoten, antwoordde u dat u met niemand een persoonlijke vijandschap had, behalve met de taliban, zodat u besloot dat zij dit deden (CGVS, p. 21). Gevraagd of er getuigen waren van de aanval op uw broer, reageerde u dat u hiervan niet op de hoogte bent en uw moeder zelfs niet heeft gevraagd of iemand dit zag gebeuren (CGVS, p. 21). Bijkomend gevraagd hoe u weet dat de taliban verantwoordelijk zijn voor die aanval, stelde u dat jullie met niemand anders problemen hadden, zelfs niet met uw neven of iemand anders, zodat u zich afvraagt wie dit anders zou doen (CGVS, p. 21). Dat uw broer door de taliban werd gedood betreft bijgevolg een blote bewering, nu deze niet ondersteund wordt door concrete bewijselementen. Verwacht kan worden dat u concretere informatie zou kunnen verschaffen over de context van uw broers dood indien de taliban hiervoor verantwoordelijk zouden zijn. U stelde voorts dat uw moeder sinds lange tijd aan diabetes en een hoge bloeddruk lijdt en de zoon van uw maternale oom thans zorgt voor haar en uw zus (CGVS, p. 7). Verder verklaarde u dat de taliban sinds de dood van uw broer geen contact meer opnamen met uw familie en zij geen andere problemen meer hadden met de taliban omdat er volgens u enkel vrouwen overblijven (CGVS, p. 21). Uit voorgaande kan bijgevolg niet blijken dat de taliban actueel naar u op zoek zouden zijn in uw herkomstregio, hetgeen verder in lijn ligt met de eerdere argumenten die wijzen op een gebrekkige geloofwaardigheid inzake de aan u gerichte bedreigingen."*

De Raad stelt vast dat de vaststellingen van de CGVS steun vinden in het administratieve dossier. Na kennisname van de elementen in het dossier volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat er ingevolge voorstaande vaststellingen geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden asielrelaas. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in het verzoekschrift beperkt tot het volharden in zijn vluchtrelaas en het louter tegenspreken van de vaststellingen en gevolgtrekkingen van verweerder, maar geen dienstig verweer of concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen, dan wel een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker aannemelijk maken. Er dient te worden benadrukt dat verzoekers uitleg geen afbreuk doet aan de verklaringen die hij aflegde bij de DVZ en bij de CGVS. Verzoeker kan met de loutere herneming van zijn reeds afgelegde en beoordeelde verklaringen en de summiere post factum-verduidelijkingen van deze verklaringen in het verzoekschrift geen afbreuk doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheden of de algemene ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Verzoeker laat het motief betreffende de neergelegde foto's ongemoeid: *"Wat de door u neergelegde foto's van uw overleden broer Z. K. (...) betreft, dient te worden opgemerkt dat aan privé-foto's maar weinig bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Uit deze foto kan ook niet worden afgeleid wat de doodsoorzaak van de overledenen zou zijn. Om enige bewijskracht aan een document te ontnemen, dient het bovendien te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Hetzelfde geldt voor de foto waarop u samen met uw drie broers afgebeeld staat."*

Verzoeker stelt verder dat hij intussen verwesterd is. Hij heeft Afghanistan immers al een geruime tijd verlaten, namelijk sinds november 2020. Hij betoogt dat Afghanen die uit Europa terugkeren een verhoogd risico lopen op vervolging door de taliban omwille van gepercipieerde verwestering. De CGVS motiveert hieromtrent als volgt:

“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de ‘elites’ die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

Verzoeker slaagt er niet in de voormelde motivering te weerleggen. Met de loutere verwijzing in het verzoekschrift naar zijn verblijf in Europa, algemene landeninformatie en het gegeven dat hij werkt, maakt verzoeker zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Afghanistan niet concreet aannemelijk. De Raad bemerkt dat uit de objectieve landeninformatie waarover hij beschikt, heden niet blijkt dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij een specifiek risicoprofiel heeft dat zou toelaten te besluiten dat hij toch een ernstig risico loopt om te worden vervolgd. Door te verwijzen naar zijn verblijf in België en de aanwezigheid van zijn broer, toont verzoeker niet aan dat hij bepaalde, in Afghanistan geldende, religieuze, morele en/of sociale normen zou hebben overschreden. Hij toont hiermee evenmin aan dat hij verwesterd is of in zijn land van herkomst als verwesterd zal worden beschouwd.

Verzoeker toont niet aan dat hij tijdens zijn verblijf in West-Europa een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld waardoor hij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap in Afghanistan, heeft gewekt of kan wekken. Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat hem een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap waardoor hij in de problemen zou kunnen komen.

De Raad merkt ook op dat verzoeker, volgens zijn verklaringen, werd geboren en opgroeide in Afghanistan, dat hij op volwassen leeftijd - en dus toen hij reeds voor een belangrijk deel was gevormd door de samenleving waarin hij opgroeide - naar Europa reisde, dat hij slechts tweeënhal jaar in West-Europa verblijft en dus niet zonder meer kan worden aangenomen dat hij zich bepaalde westerse denkbeelden - waarvan niet kan worden verwacht dat hij eraan verzaakt - eigen heeft gemaakt. Verzoeker toont ook niet aan uiterlijke kenmerken te hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om hem als afwijkend te beschouwen en hem te vervolgen. In de mate dat verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad, gaat hij eraan voorbij dat deze geen precedentenwerking heeft en dat elk verzoek om internationale bescherming bovendien op zijn individuele merites dient te worden beoordeeld. Verzoeker maakt op generlei wijze concreet aannemelijk dat hij om die reden vervolgd zal worden. Deze aangevoerde vrees voor vervolging - of reëel risico op ernstige schade - dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden, quod certe non.

De Raad besluit dat de CGVS op zorgvuldige en individuele wijze alle elementen in verzoekers dossier heeft onderzocht en op correcte wijze tot het besluit kwam dat verzoeker niet afdoende heeft aangetoond dat hij bij terugkeer door de taliban zal worden vervolgd en zal worden gedood. Verzoeker is er niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker houdt voor dat aan hem de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, moet worden toegekend.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat verweerder de plicht heeft om, aangaande de volatiele situaties, de veiligheidstoestand actueel te beoordelen. Verzoeker stelt, verwijzend naar persartikelen, dat er geen enkele garantie is dat de taliban niet zal terugkeren naar hun eerdere schrikbewind. Naast de taliban vormt ook IS opnieuw een significante dreiging. En daarnaast wordt het land nog steeds bedreigd door de terroristen van Al Qaida. Verzoeker meent dat de situatie in het land nog steeds onstabiel is en citeert in dat verband ook uit een arrest van de Raad.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de Country Guidance Afghanistan van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Logar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de Country Guidance Afghanistan van december 2023.

De CGVS heeft terdege vastgesteld dat verzoeker in gebreke blijft enig bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Tevens blijkt dat de CGVS niet beschikt over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Verzoeker brengt met de verwijzing naar algemene landeninformatie in casu, geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse die gebaseerd is op de beschikbare actuele landeninformatie.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan, maar brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop de analyse van de veiligheidssituatie in de bestreden beslissing is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. De aangehaalde informatie ligt immers in dezelfde lijn, of is dezelfde, als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Afghanistan is gesteund. Er wordt herhaald dat uit de beschikbare informatie, in het bijzonder van de VN en van het EUAA, blijkt dat er sinds de machtsovername sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn.

Ook waar verzoeker meent dat er nog steeds onvoldoende informatie is om tot een gedegen besluit te komen, moet de Raad evenwel vaststellen dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming te beoordelen. De Raad herhaalt te dezen dat, gelet op de actualisatie van de landeninformatie door verweerder, verzoeker ook hier niet dienstig kan voorhouden dat er sprake is van een gebrek aan actuele en objectieve informatie. Er is actueel wel degelijk voldoende informatie voorhanden om de nood aan internationale bescherming zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. De informatie die verzoeker aanbrengt, is bovendien dezelfde, of ligt minstens in lijn, met deze waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie is gestoeld.

Waar verzoeker in zijn aanvullende nota kritiek uit op de inschatting van de bronnen waar de CGVS zich op beriep in de bestreden beslissing om het risico voor terugkeerders uit het westen te beoordelen aan de hand van de Nansen Nota "3-22: Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer" van oktober 2022 wijst de Raad erop dat de CGVS inmiddels zijn informatie heeft geactualiseerd met de door

hem neergelegde aanvullende nota van 13 februari 2024. Verzoeker toont niet in concreto aan dat de door de commissaris-generaal gehanteerde landeninformatie onvoldoende actueel of accuraat zou zijn. Aangezien er nu wel degelijk voldoende informatie voorligt over de huidige (veiligheids)situatie in Afghanistan, kan verzoeker ook hier niet dienstig verwijzen naar 's Raads arrest nr. 270 813 van 31 maart 2022. Rechterlijke beslissingen hebben in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde en bovendien toont verzoeker niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het vernoemde arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, temeer daar er nu voldoende informatie voorligt over de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan.

Uit de beschikbare informatie, in het bijzonder deze van de VN en van het EUAA, blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. Zelfs indien rekening wordt gehouden met onderrapportering of andere caveats, die in de gehanteerde bronnen tevens afdoende werden erkend, aanvaardt de Raad dat de thans voorliggende gegevens voldoende actueel en nauwkeurig zijn. Minstens toont verzoeker niet aan dat hij beschikt over relevante informatie die het bovenstaande beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprijkt.

Tenslotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet verhogen.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker zet uiteen dat de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend indien de onmenselijke en vernederende behandeling, waarvan sprake in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet, wordt veroorzaakt door het optreden van een actor. Verzoeker betoogt dat rekening houdende met alle beschikbare landeninformatie weldegelijk blijkt dat het handelen van de taliban impact had op de huidige precaire humanitaire situatie. Verzoeker citeert opnieuw uit het arrest van de Raad van 31 maart 2022.

Dat de socio-economische situatie in Afghanistan na de machtsovername door de taliban in augustus 2021 nog verder is verslechterd, wordt niet betwist.

De kernvraag is evenwel of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend ('predominantly') wordt veroorzaakt door gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen, waardoor de voormelde situatie in Afghanistan niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan de Raad niet oordelen dat verweerder verkeerdelijk concludeerde dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren.

De huidige socio-economische situatie in Afghanistan is overduidelijk het gevolg van een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Tenslotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Waar verzoeker betoogt dat de bestaande internationale sancties tegen de taliban en de nieuwe economische acties en maatregelen die werden genomen na de machtsovername in wezen de primaire oorzaak zijn van de huidige humanitaire situatie, wijst de Raad erop dat hieruit nog niet volgt dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet van toepassing is. De sancties en economische acties worden immers opgelegd door buitenlandse regeringen en internationale instellingen en zijn gericht tegen het talibanregime en individuele talibanleden. De sancties en economische acties viseren op zich Afghanistan noch de Afghaanse bevolking. Dit neemt niet weg dat de Afghaanse bevolking eveneens wordt getroffen door deze sancties en economische maatregelen die via een domino-effect een ernstige impact hebben op hun

leefomstandigheden en socio-economische situatie. Er is echter in hoofde van de buitenlandse regeringen en de internationale instellingen geen sprake van een opzettelijk handelen of nalaten dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan tegen verzoeker. De vrees dat humanitaire en financiële hulp in de zakken van de taliban zal verdwijnen, leidt niet tot een andere conclusie. De Raad wijst er overigens op dat ook voor de machtsovername door de taliban er in Afghanistan reeds sprake was van misbruik, fraude en corruptie in het kader van buitenlandse fondsen.

Verzoeker argumenteert dat voormelde internationale sancties en economische maatregelen worden opgelegd grotendeels ten gevolge van de machtsovername door de taliban. Hij wijst erop dat de taliban zich niet bewust zijn van de urgentie en de noodzaak om te voldoen aan bepaalde eisen om internationale hulp te verkrijgen. De Raad is evenwel van mening dat de redenen waarom internationale sancties en economische maatregelen worden getroffen tegen de taliban een onvoldoende aanknopingspunt vormen om te kunnen stellen dat het risico om bij terugkeer terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting voortvloeit uit een opzettelijk handelen of nalaten vanwege de taliban dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan dat verzoeker in casu persoonlijk wordt geviséerd. De Raad herinnert eraan dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften. Verzoeker kan ook niet dienstig verwijzen naar het arrest van de Raad met nummer 270 813 van 31 maart 2022. Vooreerst dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het vernoemde arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, temeer daar er nu voldoende informatie voorligt over de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

Bij gebrek aan een actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet en een element van opzettelijkheid, blijkt dat in casu geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet en dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan dan ook geen aanleiding geeft tot het toekennen van internationale bescherming. Verzoekers betoog dat de precaire humanitaire situatie in Afghanistan voornamelijk is te wijten aan het handelen van de taliban, kan niet worden bijgetreden.

Verzoeker benadrukt opnieuw het risico bij een terugkeer naar Afghanistan, na een jarenlang verblijf in Europa. In hoofde van verzoeker is er sprake van een zekere verwestering.

Verzoeker laat na om in concreto aan te tonen dat zijn louter verblijf in België sinds 2021 hem dermate zou hebben verwesterd dat hij niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan en zich opnieuw zou kunnen aanpassen aan de aldaar geldende normen en waarden, zoals thans vormgegeven door de taliban. Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan in casu niet worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont, gelet op het voormelde, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Het aan de Raad voorgelegde administratief dossier en de gemotiveerde bestreden beslissing leren de Raad dat verweerder deze beslissing deugdelijk heeft voorbereid en dat hij met de vereiste nauwkeurigheid een onderzoek doorvoerde. Een schending van de aangevoerde beginselen van behoorlijk bestuur kan niet worden vastgesteld.

5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire

beschermingsstatus. De Raad bevestigt de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 39/2, 1° van de Vreemdelingenwet.

6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juli tweeduizend vierentwintig door:

M. MILOJKOWIC, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC